

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. Нови пазар, 25.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВИ ПАЗАР, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Галина Николова

при участието на секретаря Диана В. С.
като разгледа докладваното от Галина Николова Административно
наказателно дело № 20233620200255 по описа за 2023 година

Подадена е жалба на основание чл.59 и сл. от ЗАНН. Жалбоподателят заявява, че не е успял в срок да регистрира закупения от него лек автомобил „***“, защото не разполагал със средства, поради безработица, със съпруга пенсионер поради сериозни заболявания. Автомобилът му бил необходим за посещения при лекари и пазаруване, тъй като в с. О., където живеел, нямало нито магазини, нито лекар. Едва на 12.05.2023 г. успял да пререгистрира закупеното моторно превозно средство. На 06.05.2023 г. му било връчено наказателно постановление, с което бил наказан с глоба от 200 лева и лишаване от управление на МПС за срок от шест месеца. На 08.06.2023 г. заплатил наложената му глоба. Моли съдът да отмени наказателното постановление относно наказанието лишаване от правоуправление, като се мотивира с финансовото си затруднение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата си. Въззиваемата страна не изпраща представител. Депозирано е писмено становищемолба от упълномощен юрисконсулт, в което се заявява, че регистрацията на управлявания от жалбоподателя автомобил е прекратена на 26.01.2023 г. Автомобилът бил закупен на 24.11.2022 г., но нерегистриран в двумесечния срок от придобиването. Моли се НП да бъде потвърдено в обжалваната част, като законосъобразно и обосновано. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Като съобрази всички събрани по делото доказателства, съдът счете за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал.1 от ЗАНН от легитимирано лице, имащо

правен интерес за обжалва горепосоченото наказателно постановление и се явява процесуално допустима.

На 20.03.2023 г. е съставен АУАН серия ГА № 685772, съгласно който е констатирано, че Г. И. Г. от с. О., обл.Шумен, на същата дата около 00.02 часа в с. К., управлява лек автомобил „***“ с рег. № *** в посока село И., което МПС е със служебно прекратена регистрация от 26.01.2023 г. по чл.143, ал.15 от ЗДвП. Посочено е, че Г. виновно е нарушил чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП- управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

С мотивирана резолюция № 23-0280-М000013 от 31.03.2023 г. на ВПД Началник РУ в ОД МВР Шумен, административно наказателното производство срещу жалбоподателя е прекратено, с оглед на данни за извършено престъпление.

С постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 06.04.2023 г., прокурор при РП-Шумен е отказал да образува досъдебно производство, поради липса на състав на престъпление, като препис от постановлението е върнат на наказващия орган, за произнасяне по компетентност.

Въз основа на постановлението за отказ за образуване на ДП, след получаването му, на 15.05.2023 г. административно наказващия орган се е произнесъл по изпратената му административна преписка, като е издал Наказателно постановление № 23-0280-000139, в което е посочено, че производството е образувано на основание чл. 36, ал.2 от ЗАНН, въз основа на посоченото постановление на прокурор при Районна прокуратура - Шумен. Посочено е, че е реализирано нарушение на чл.140, ал.1 , пр.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.3, пр. 1 от същия закон, на жалбоподателя са наложени административни наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 02.06.2023 г.

На 08.06.2023 г. жалбоподателят е заплатил наложеното му наказание глоба, ползвайки възможността предвидена в чл.79 б от ЗАНН, в размер на 80 на сто от нейния размер. В тази част НП е влязло в сила от деня на плащането.

НП е обжалвано само в частта на кумулативно наложеното наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

Наказателното постановление отговаря на всички императивни изисквания по чл.57, ал.1 от ЗАНН и не са допуснати формални нарушения, налагащи отмяна на НП на това основание. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които препятстват или ограничават правото на защита на жалбоподателя и които да налагат отмяна на наказателното постановление на това основание.

По делото е представено от жалбоподателя доказателство за извършено от него доброволно плащане на наложеното с НП наказание – глоба, но доколкото то не е самостоятелно, а е кумулативно наред с наказанието лишаване от право, то делото следва да се разгледа по същество.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът прие за безспорно установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е правоспособен водач на МПС, притежаващ редовно СУМП със срок до 21.07.2027 г., съгласно приложената справка за нарушител/водач.

На 20.03.2023 г. в с. К., свидетелите Д. Д. Д. и Л. Р. Й., служители на РУ- Каолиново, работели по контрол на автомобилния транспорт в с. К., общ. Каолиново, когато към полунощ спрели за проверка лек автомобил „***“ с рег. №***, управляван от жалбоподателя. Проверяващите установили, че този автомобил е със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.15 от ЗДВП и е МПС нерегистрирано по надлежния ред. Прекратяването на регистрацията било извършено на 26.01.2023 г. Самият автомобил бил закупен с договор за покупко-продажба на МПС от 24.11.2022 г., с купувач жалбоподателя, с нотариална заверка на подписите на страните от същата дата от нотариус с район на действие РС-Нови пазар Т. С..

От приложената справка за собствеността на МПС се установява, че л.а „***“ с рег. № *** е собственост на жалбоподателя Г. И. Г.. От справка за историята на същото МПС става ясно, че на 26.01.2023 г. регистрацията на това МПС е прекратена на основание чл.143, ал.15 от ЗДВП и след уведомяване от нотариус за покупко - продажбата.

Съгласно текста на чл.140, ал.1 от ЗДВП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Съгласно чл. 140, ал.2 от ЗДВП, условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната. Това е Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства.

Съгласно §2, т. 4 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., „регистрация“ е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер.

Съгласно нормата на чл. 144, ал. 1 ЗДВП, собствеността на моторните превозни средства се прехвърля с писмен договор.

Нормата на чл. 145, ал. 2 ЗДВП, въвежда задължение за собствениците на МПС за неговата регистрация, в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в

службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.

Този срок започва да тече от датата на придобиването на МПС-то, което в конкретния случай и съгласно посоченото в справката на л. 28, е от 24.11.2022 г., когато е бил регистриран Документ № 4136/24.11.2022 г. на Нотариус № 690.

Установеният от закона срок за регистрация е до 24.12.2022 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 15 ЗДвП, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, **се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.**

Неизпълнението на задължението за регистрация на МПС е осъществено от приобретателя Г. И. Г., съгласно действащия към датата на проверката договор за покупко – продажба.

Прекратяването на регистрацията в посочената хипотеза настъпва по силата на закона, а не по волята на административен орган, поради което и за разлика от хипотезата на прекратяване по чл. 143, ал.10 ЗДвП вр. чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, където се предвижда уведомяване на собственика за извършеното служебно прекратяване на регистрацията, в случая не се изисква такова. Това следва от вменените от закона задължения на новия собственика (приобретател) на МПС да го регистрира в срок до един месец от придобиването му, съгл. чл. 145, ал.2 ЗДвП, в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.

Поради неспазване на посочената разпоредба от собственика на МПС-то, лицето Г. И. Г., и след изтичане на два месеца от придобиването, е била служебно прекратена регистрацията му. В тези случаи, на служебно прекратена регистрация, законът не предвижда уведомяване на собственика за извършването ѝ.

В този смисъл, извършеното прекратяване на регистрацията на МПС-то е законосъобразно.

От своя страна, задължението по чл. 145, ал.2 ЗДвП е известно на жалбоподателя, доколкото същия е правоспособен водач на МПС.

След изтичане на законния срок и на основание чл. 143, ал.15 ЗДвП, на 26.01.2023 г. е било извършено служебно прекратяване на регистрацията му, поради непререгистриране на МПС-то, което е отбелязано в справката на л. 39.

Съдът намира, че описаната фактическа обстановка се доказва по несъмнен начин от събраните доказателства – гласните показания на актосъставителя и свидетеля по акта, собствените на нарушителя обяснения, както и писмените доказателства – справка за нарушител, справка за МПС, копие от договор за покупко – продажба, копие от документ за

плащане от Сибанк, на сумата от 160 лв. по НП № 23-0280-000139/15.05.2023 г. и др.

Предвид на горното, съдът приема от фактическа страна, че като е управлявал на 20.03.2023 г., около 00.02 часа в с. К., лек автомобил „****“ с рег. № *** в посока село И., което е било със служебно прекратена регистрация от 26.01.2023 г. на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, жалбоподателят Г. И. Г. е нарушил чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП.

Нарушението е било извършено от него при условията на пряк умисъл по смисъла на чл. 7, ал.1, предл.1-во ЗАНН, доколкото самия жалбоподател е посочил, че е знаел за задължението си по чл. 145, ал.2 ЗДвП.

Относно законосъобразността на наказанието.

За установеното и безспорно доказано нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, разпоредбата на чл. 175, ал.3 от ЗДвП предвижда наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв.

Наложеното на жалбоподателя с оспореното НП административно наказание е в размер на глоба от 200 лв. и лишаване от право на управление на МПС за срок от 6 месеца. Така определеното наказание е в рамките на законния минимум и за двете кумулативни санкции.

Съдът намира, че не са налице фактически обстоятелства, които да изключват отговорността на жалбоподателя съгл. чл. 11 ЗАНН вр. чл. 14, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.

Съдът намира, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като случаят не се отличава от обичайните нарушения на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от тях, съответно не се възприема за „маловажен случай“ на административно нарушение. Извършеното от жалбоподателя нарушение не се отличава с по-ниска обществена опасност от обикновените нарушения от същия вид, съгласно критериите на чл.93, т.9 от НК. С поставения двумесечен срок за пререгистрация законодателят е целял да въведе ясна отчетност относно собствеността на моторните превозни средства и срокът е достатъчно продължителен, за да се изпълни задължението.

Посочените от жалбоподателя други аргументи, относно наличието на заболяване на съпругата му, което изисквало ежедневното и пътуване до болнично заведение и представените на нейно име документи от НОИ, удостоверяващи получаването от нея на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, са обстоятелства, които не изключват отговорността на жалбоподателя като собственик и водач на МПС. Освен това следва да се отбележи, че жалбоподателят злоупотребява с правото си на защита, изтъквайки аргументи, намиращи се извън неговата лична административна отговорност, доколкото тези доказателства и мотиви той е изтъквал и по АНХД № 40/2019 г. на НПСР. Позоваването на финансово затруднение и липса на средства не го е препяствало да закупи автомобил, както и да заплати наложеното му наказание глоба, ползвайки привилегиите в закона да заплати 80 на сто от нейния размер.

С оглед на установеното относно вината на жалбоподателя, съдът намира, че същия е извършил съставомерно нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, за което и на основание чл. 175, ал.3 от ЗДвП административнонаказващия орган му е определил законосъобразно административно наказание.

Предвид на горното, съдът намира, че НП №23-0280-000139/15.05.2023 г. на ВПД Началник в ОДМВР – Шумен, РУ – Каолиново, Н.Р.Ф., следва да бъде потвърдено.

Наложената с НП №23-0280-000139/15.05.2023 г. на ВПД Началник в ОДМВР – Шумен, РУ – Каолиново глоба от 200 лв.е платена.

Относно разноските, съгл. чл. 63д от ЗАНН.

Доколкото разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН предвижда, възможност за страните в съдебните производства да им бъдат присъдени разноски по реда на АПК, съдът установи следното:

Жалбоподателят не е направил разноски и няма искане за присъждане на такива.

Искане за разноски от страна на въззиваемата страна е направено.

Съдът намира искането на въззиваемата страна за разноски за основателно, т.к по делото е участвал юрисконсулт и на административно наказващия орган. Съгласно приложената по делото Заповед на ВПД Начални РУ Каолиново, същия е упълномощил г.юрисконсулт В. Д. да го представлява по делото. От името на последния е изразено писмено становище по хода и по същество на съдебното производство.

Съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, а размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Съгласно чл. 37, ал.1 ЗАДв и чл. 27е от НЗПП, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв.

Съдът намира, че с оглед на вида на упражненото право на защита, изразяващо се в представяне на писмено становище, както и сложността на делото, на въззиваемата страна следва да се присъди минималното възнаграждение от 80 лв.

Доколкото разпоредбата на чл. 63, ал.3 от ЗАНН предвижда, възможност за страните в съдебните производства да им бъдат присъдени разноски по реда на АПК, съдът установи следното: Искане за разноски е направено от страна на въззиваемата страна. Съдът намира искането за разноски за основателно, доколкото по делото становище относно предявената жалба е изразил гл.юрисконсулт В. Д..

Съгласно чл. 63, ал.5 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния

размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Съгласно чл. 38 от ЗПП, определянето на размера на възнаграждението се определя от нарочна наредба, а според чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ по административни дела е от 80 до 150 лв.

Съдът намира, че предвид на обема на участието на представителя на въззиваемата страна, следва да се определи минимално възнаграждение от 80 лв. Жалбоподателят следва да заплати и направените пътни разноски на явилия се свидетел Д. Д., които са в размер на 14,97 лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, предл. първо от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

Потвърждава Наказателно постановление № 23-0280-000139 от 15.05.2023 г. на ВПД Началник на РУ ОДМВР Шумен, РУ Каолиново, с което на Г. И. Г. с ЕГН ***** от с. О., обл. Шумен, ул. „****“ № 2, за нарушение на чл. 140, ал.1, т.1 от ЗДвП и на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 3, пр. 1-во от ЗДвП е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца.

Наложената с НП № 23-0280-000139/15.05.2023 г. на ВПД Началник в ОДМВР – Шумен, РУ – Каолиново глоба от 200 лв.е платена.

ОСЪЖДА Г. И. Г. с ЕГН ***** от с. О., обл. Шумен, ул. „****“ № 2, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОД на МВР град Шумен по сметка IBAN UBBS 8002 3106 1018 04, BIC UBBSBGSF, банка ОББ, клон Шумен от 80 лв. (осемдесет лева), представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

ОСЪЖДА Г. И. Г. с ЕГН ***** от с. О., обл. Шумен, ул. „****“ № 2, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Районен съд Нови пазар 14,97 лева /четиринадесет лева и деветдесет и седем ст./ направени разноски за явяването на призован свидетел.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Шумен в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Нови Пазар: _____